

Zelaphehads Døtre. *)

Et Indlæg for Kvindernes Valgret.

„Hvem er Zelaphehads Døtre?“ ville vel en Del af vore Læsere spørge. Saa lad os da begynde med at fortælle Historien.

Zelaphehad var en af de Israeliter, der fulgte Moses ud af Ægypten, og som døde paa Vandrigen i Ørken, og han efterlod sig fem Døtre, men ingen Søn. Da nu Moses gav Regler for, hvorledes Landet skulde deles mellem Stammer og Slægter, og at den Mands Part, som var død, skulde tilfalde hans Sønner, kom Zelaphehads Døtre frem i Forsamlingen og sagde: „Giv ogsaa os Arv efter vor Fader, thi hvorfor skulde hans Navn udslættes?“

Det var noget uhørt, de forlangte. At en Kvinde kunde have selvstændig Ejendom og tilmed Grundejendom, havde man aldrig tænkt sig, og sikkert ere alle de gamle Israeliter blevne højlig forargede over en saa ublu Fordring, der ganske stred mod den tilbagetrukne og underordnede Stilling, som sømmede sig for Kvinden. Ogsaa Moses blev saa forbavset, at han ikke vidste, hvad han skulde svare. Men Moses var en virkelig stor Mand, der ikke paa Forhaand ansaa en Ting for gal, fordi han ikke var vant til den, og en virkelig ydmyg Mand, der ikke regnede sine Meninger for det samme som Guds Vilje. Han gik derfor til Herren og forelagde ham Spørgsmaalet, og Herrens Svar lød: „Zelaphehads Døtre have Ret.“ — Saa fik de, hvad de forlangte.

Hvorfor fortælle vi nu denne mere end fire Tusind Aar gamle Historie?

Fordi vi Kvinder ogsaa i vore Dage fremsætte en Fordring, som de fleste Mænd synes er noget uhørt og strider mod den Stilling, der tilkommer os i Samfundet, og vi mærke ikke meget til, at Mændene, som forstum Moses, lægge Sagen frem for Herren; de foretrække at afgøre den selv.

Det, som vi forlange, er: en direkte Andel i Styrelsen af det Samfund, vi leve i, baade det mindre og det større, baade Kommune og Stat, og vi forlange det af tre Grunde:

- 1) fordi det er retfærdigt,
- 2) fordi det vil være til Gavn for Samfundet,
- 3) fordi det vil være til Gavn for Kvindernes egen Udvikling.

Det er retfærdigt. Dette er især iøjnefaldende, hvor det gælder den kommunale Valgret, som direkte er knyttet til Betalingen af Kommuneskatterne. Her kræves nøjagtig den samme Skat af

*) I „Kristeligt Afholdsblad“, som redigeres af Frk. Ch. Sannom, stod i September og Oktober denne Artikel, hvorefter vi tillade os at bringe et større Afsnit, som vi tro vil interessere vore Læsere.